

સંવત ૧૯૦૦ની સાલમાં ભાવનગર જીલ્લાના સાવરકુંડલા તાબાના મિતીયાળા ગામમાં વીરાભાઈ શેલડીયા અને હીરજીભાઈ વેકરીયા રહેતા હતા. મિતીયાળા ગામ કાઠી દર્બારો અને મુસ્લીમભાઈઓનું ગામ હતું.

વીરાભાઈ શેલડીયાને ગઢપુરમાં સ્વામિનારાયણ ભગવાનનો મિલાપ થવાથી તે સ્વામિનારાયણ ભગવાનના અનન્ય ભક્ત તરીકે ઓળખાતા અને તેમનું હુલામાણું નામ વીરાભગત હતું. શ્રીજી મહારાજના આશ્રીત થયા પછી મિતીયાળા ગામમાં તેઓને સત્સંગનું સુખ મળેલું નહીં વિઘ્ન સંતોષીઓ તેમને હેરાન કરતા એક વખત તેઓ ગઢપુર મંદિરનું બાંધકામ પુરૂ થતાં ગોપીનાથ મહારાજના પાટોત્સવનાં સમેયા ઉપર ગઢપુર કુંટુંબ સહિત દર્શન અને સેવા અર્થે ગયેલા પાછળથી ગામના વઘ્નિ સંતોષીઓ તેમના ઘર-ખોરડા બાળી દીધા અને ગામમાં જ્યારે પાછા ફર્યા ત્યારે વઘ્નિ સંતોષીઓ તેમના કુકર્મની વધામણી આપી અને કહ્યું કે " તારો સત્સંગ સારો ફળ્યો " ત્યારે વરિા ભગતે કહ્યું કે "હા , કરેલી સેવા કોઈની અફળ જતી નથી" શ્રીજી મહારાજના દર્શનથી અમારા ઘર ખોરડામાં ગામના કુસંગને કારણે રહી ગયેલા પાપની ચિંતા મારા ભગવાને કરી અને એ પાપ બાળવા માટે અમારા ઝુંપડાને બાળીને પાપ મુક્ત કર્યા.

ઝુંપડામાં મારૂ કશું જ ન હતું . અનાજ વગિરે પાકનો ખેત્રમાં ઉભો છે અને શેઠા ઉપરની સાઝ વાઢીને ઝુંપડા નવા કરીશું અને તેમાં પાપ રહિત અનાજ ભરીશું આમ અમારા ઝુંપડા બળવાથી અમો અને અમારા ઘર ખોરડા પાપ રહિત થયા. હવે અમોને ખોરડાનું પાપ રહિત થયા. હવે અમોને ખોરડાનું પાપ કરી વળગશે નહીં , તેથી અમારા ઉપર અમારા ભગવાને ખુબ જ દયા કરી છે , એમ કરી વીરા ભગત હસવા અને કુદવા લાગ્યા, ત્યારે કુસંગી કહે માળો કણબો કોઈ રીતે સ્વમનિારાયણનો અવગુણ લેતો નથી,આમ સ્વામનિારાયણના અનન્ય અને વઘ્નિ ઉભા કરતા ભગવાનની ભક્તિનું સુખ લેવા દેતા નહીં.

એક વખત ગઢપુર શ્રીજી મહારાજ ના દર્શન કરવા વીરા ભગત ગયેલા ત્યારે શ્રીજી મહારાજે કુશળ ખબર પુછેલા ત્યારે વીરા ભગતે શ્રીજી મહારાજને આ વઘ્નિ સંતોષીની ફરીયાદ કરેલી આથી શ્રીજી મહારાજે વીરા ભગતને અમરેલી પરગણાના ઓઢાના સમઢીયાળા જઈ વસવાટ કરવાની આજ્ઞા આપી, જે આજ્ઞા માથે ચઢાવી વીરા ભગત મિતિયાળા આવી હરિજીભાઈ વેકરીયા ને વાત કરીકે મને શ્રીજી મહારાજે ઓઢાના સમઢીયાળા વસવાટ કરવાની આજ્ઞા કરી છે, તો તમારે આવવું હોય તો મારી સાથે ચાલો, આ સાંભળી હિરજીભાઈ વેકરીયા તેમની સાથે સમઢીયાળા આવવા તૈયાર થઈ ગયા. આમ તેઓ બન્ને મિતિયાળા ગામ છોડી સમઢીયાળા ગામમાં વસવાટ શરૂ કર્યો, આ ગામમાં પન કુસંગી ઓની વસ્તી વધુ હતી, તેથી વીરાભગત ને ભજનનું સુખ ન મળ્યું પરંતુ શ્રીજી મહારાજની આજ્ઞા પાળી ને રહ્યા. વીરાભગતને ત્રણ દીકરા હતા, લક્ષ્મણભાઈ, ગોવિંદભાઈ અને મુળાભાઈ સૌથી નાના દિકરા મુળાભાઈને સાથે લઈને ગઢપુર વીરાભગત શ્રીજી મહારાજ ને દર્શને ગયેલા ત્યાં શ્રીજી મહારાજ સામેથી દર્શન આપી ખુબજ ભાવથી મળ્યા અને સમઢીયાળા ગામના વસવાટ પછીના ખબર અંતર પુછ્યા, ત્યારે વીરા ભગતે કહ્યું ગામ બહુ સારૂ છે પણ અમરા કણબી ભાઈઓ સવિાય બીજી નાતમાં સત્સંગનો જોઈએ તેવવિકાસ થતો નથી ત્યારે શ્રીજી મહારાજે કહ્યું કે આ તમારે નાનો દકિરો ભણવા લાયક છે અને તે હોશીયાર થશે માટે તેને ભણવા

અને તે ધાંચી, પંજિરા અને દરબારોને ધેમથી જીતી લેશે અને ગામનો આગેવાન થશે માટે ચંતિા છોડી ભજન કરજો, આમ શ્રીજી મહારાજને રાજી કરીને વીરા ભગત સમાઢીયાળા આવ્યા અને હીરજીભાઈ વેકરીયાને મળ્યા અને શ્રીજી મહારજે આશીર્વાદ આપ્યાના સારા સમાચાર આપ્યા.

ત્યાર પછી વીરા ભગત અની હીરજીભાઈ વેકરીયા સપં રાખી ગામ લોકોમાં ભાવના મેળવી ત્યાંજ રહ્યા અને મુળાભાઈ ને ભણાવ્યા અને જીલ્લા, તાલુકામાં માન વધે તેવા હોશીયાર થયા, ત્યાર પછી મુળાભાઈને અમરેલી જીલ્લાના દવિાન સાહેબ સાથે શ્રીજી મહારાજના આશીર્વાદથી હેત્માવ વધ્યો, જેથી અવારનવાર સુબા સાહેબ સમઢીયાળા આવતા અને મુળાભાઈને ત્યાં મીજબાની રાખતા ત્યાર પછી મુળાભાઈને સમઢીયાળાની પટલાઈ સોપવામાં આવી, હરિજીભાઈ વેકરીયાને (૧) અરજણભાઈ (2) મુળાભાઈ (3) ઓધાભાઈ તેમ ત્રણ દીકરા અને હીરજીબાપા વેકરીયાના ત્રણ , કુલ છ એ જણ હળીમળીને સંપથી રહેતા જેથી ગામ લોકોને એવી ભ્રાંતિકે આ છ એ સગાભાઈઓ છે અને આ બન્ને કુટુંબે ગામ સાથે ખુબ જ ધેમભાવ સંપન્ન કરેલ(પછી ઉમર થતા વીરા ભગત અને હીરજીભાઈ વેકરીયાને શ્રીજી મહારાજ સ્વધામ તેડી ગયા.)

એક વખત અમરેલીના સુબા સાહેબને વચિાર આવ્યુ કે ઓઢાના સમઢીયાળા અને સાવરકુંડલા વચ્ચે ઘણું લાબું અંતર છે અને આ અંતરમાં સમઢીયાળાનાં મુળા પટેલની જમીન ઘણી દૂર સુધી છે માટે વચ્ચે તેમની પાસે એક નવું ગામ વસાવવું અને તમને આપી મુળા પટેલ પાસે જ નવા ગામનું તોરણ બંધાવવું.

આવો વચિાર કરી સુબા સાહેબ મુળા પટેલને અમરેલી કચેરીમાં બોલાવ્યા અને અત્યારે જ્યાં હાલ ખોડી રૂગનાથપુર જ્યાં ગામ છે ત્યાં નદીના કાંઠા ઉપર મુળા પટેલને નવું ગામ વસાવવા ભલામણ કરી અને બધી સવલત આપવાનું વચન આપ્યું, પરંતુ આ જગ્યા ઉપર ચારણનો ટીંબો હતો અને ઊંડા કોતરવાળું મોટું નહેરૂ હતું અને અધોર ઝાડી હતી, જેમાં જંગલી વાઘ, વરૂનો વસવાટ રહેતો હતો.તેથી મુળા પટેલ ત્યં વસવાટ કરવાનું શક્ય નથી તેવી સુબા સાહેબને દલીલ કરેલ.

જેથી સુબા સાહેબે તેમનો વચિાર માંડી વાળ્યો તેવામાં સમય જતા વરસાદના આભાવે દુષ્કાળ પડ્યો,જેથી માલ ઢોરનો નભિાવ કરવા ખેડુતો ગીરમાં ઢોર લઈને ચરાવવા જતા, તે સમયમાંસાવરકુંડલા તાબાના ભુવા ગામના પટેલ ખોડાભાઈ ભાલાળા આ રસ્તે તેમ્ના ઢોર લઈને ગીરમાં જતા હતા, રસ્તામાં આ મુળા પટેલનું ખેતર આવતા તેમાં નાનું મોટું જેવારનું ઘાસ(બાટુ)ઉગી નીકળેલ તે ઘાસ જોઈને ખોડા પટેલે તેમના ઢોર ચરાવવા મુક્યા, જેથી સમઢીયાળાના મુળા પટેલને ધ્યાન ઉપર આવતા તેઓએ ખોડા પટેલના માલ ઢોરને ડબ્બે પુર્યા અને નુકશાની વસુલ કરી.

જેથી ખોડા પટેલ ચડિાઈ આ જગ્યા ઉપર જ ગામ વસવવા માટે સુબા સાહેબને વાત કરી , મુળા પટેલે ના પાડેલ જેની જાણ ભુવા ગામના ખોડા પટેલને હતી, જેથી તેઓને આ જગ્યા ઉપર નવું ગામ વસાવવાના અરમાન જાણેલ. જે અરમાન પરીપુરણ કરવા રોષે ભરાયને સુબા સાહેબને અમરેલી જઈ દરબાસ્ત મુકી, જેથી સુબા સાહેબે મુળા પટેલને ફરી વખત અમરેલી બોલાવી બધી હકીકત જનાવી કહ્યું

કે ગામ વસાવવા માટે પહેલ તમારી છે, જેનો નરિણય તમારે બે દવિસમાં મને જણાવવો પડશે. હું તમને બધી મદદ કરીશ માટે ટુંક સમયમાં તમો વચિાર કરી નમે મળશો.

જેથી મુળા પટેલ ઘણા વચિારમાં પડી ગયા વચિાર કરતા તેમને યાદ આવ્યું કે જુનાગઢમાં સ્વમનિરાયણ મંદીરના મહંત તરીકે શ્રીજી મહારાજના મોટા શયિ સદગુરુ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામિએ. એને હું મળું અને તે કહે તે પ્રમાણે કરવાનો વચિાર કરી હરજીભાઈ વેકરીયા સાથમાં લઈ રતોરાત જુનાગઢ ગયા અને ત્યાં સદગુરુ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામિને મળ્યા અને ઉપરની સઘળી હકીકત કહી સંભળાવી ત્યારે સદગુરુ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામિએ કહ્યું કે જ્યાં ગામ વસવાનું છે ત્યાં નદી જેવું છે , ત્યારે મુળા પટેલે કહ્યું કે "દેહયમ" નામનું મોટું નહેરુ છે અને તેમાં ક્યારેક પાણી હોય અને કોઈક સમયે ન પણ હોય અને બે નદીના કાંઠે અઘોર ઝાડી છે, ધોળા દવિસે ચોર , લુંટારા અને વાઘ , દપિડાનો ભય રહે છે અને તે જગ્યા પર જુનો ચારણનટીંબો છે અને તેવી જગ્યા ઉપર વસવાટનું સુખ મળે નહીં.

આવી મુળા પટેલની વાત સાંભળી ગુણાતીતાનંદ સ્વામિએ શ્રીજી મહારાજનું યોગ વધિાની કળાથી ધ્યાન ધર્યું, ધ્યાનમાંથી જાગીને મુળા ભગતને તે જગ્યા ઉપર ગામ વસાવવાની તેમના આશીર્વાદ સાથે આજ્ઞા કરી અને ગામનું ખાત મુહરત હું કરવા આવીશ અને તોરણ પણ મારા હાથે હું બાંધીશ તેનું વચન પણ આપ્યું અને જે નદી દેહયમરય છે તેને આજથી "દેદુમલ" તરીકે ઓળખાવી અને જે નદી કાંઠા પર ઝાડી છે તે ઘસાઈ જશે અને વાઘ , દપિડા, ચોર, લુંટારા કોઈ રહેશે નહીં તેવું વચન આ સધિ પૂરે આપ્યું અને ટીકા કરતા કહ્યું કે "ભુવા ની ખોડી ભાલાળી શું ગામ વસાવે" ગામનો તારા હાથે વસે એવા મારા આશીર્વાદ છે માટે સુબાને મળીને તું વસવાટ શરૂ કર અને તમે ત્યાં જ વસવાટ કરવા જશો અને તમારામાં ન્યાય નતિી હશે ત્યાં સુધી કોઈના પાંચ વર્ષ ઉપરના દીકરાનું અસ્નાન તેના માવતરને નહીં કરવું પડે અને એકના અનેક થશો, તેવા આશીર્વાદ લઈને મુળા પટેલે ઘરે આવ્યા અને સુબા સાહેબને મળી ગામ બાંધવાનું નક્કી કર્યું અને કોને ત્યાં લઈ જવા તેવું વચિાર્યું અને અરજણભાઈ વેકરીયા ને મળ્યા અને હરજીભાઈ વેકરીયા ના ત્રણેય દીકરા અરજણભાઈ , મુળાભાઈ અને ઓઘાભાઈ ત્રણેયને સાથે લીધા અને તેમના એક દીકરા કાળુભાઈ સમઠીયાળા રહ્યા જ્યારે તેમના મોટાભાઈ ગોવંદિભાઈ શેલડીયાના હીરજીભાઈ ,નરસંહિભાઈ તથા જસમતભાઈ આ ત્રણ ખોડી આવ્યા અને બાકીના બે ભાઈ સમઠીયાળા રહ્યા , જ્યારે મુળાભાઈના સૌથી મોટાભાઈ લક્ષ્મણભાઈ અને તેના દીકરા સમઠીયાળા રહ્યા. આમ ઉપરોક્ત બન્ને પરચિાર ના સભ્યોને સાથમાં લઈને મુળાબાપા શેલડીયા અને હરજીભાઈ વેકરીયાના ત્રણ પુત્રોએ સવંત ૧૯૨૨ ની સાલમાં ખોડી રૂગનાથપૂરનું ખાત મુહરત ગુણાતીતાનંદ સ્વામિના હસ્તે કરવ્યું હતું.

તોરણ પણ સ્વામિના હસ્તે બંધાયું અને શરૂઆતનો વહીવટ અધકિારી શ્રી રૂગનાથભાઈના હાથમાં હતો જેથી સરકારી ચોપડે આ ગામનું નામ "રૂગનાથપૂર " રેકોર્ડ ઉપર લેવામાં આવેલું અને ભુવા ગામના ખોડાભાઈ ભાલાળા એ મુળાભાઈ શેલડીયાના વરિંધમાં જઈ ગામ વસાવવાની ખોટી માંગણી કરી હતી અને તેનું કાંઈ ઉપજ્યું નહીં તેથી સ્વામિશ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામિએ આ ગામનું

હુલામણું નામ "ખોડી" (ખોડી ભાલાળા) રાખેલ જે મંદરિના ચોપડે " ખોડી" તરીકે ઓળખાય છે ત્યાર પછી મુળાભાઈ હરજીભાઈ વેકરીયાને ખોડીમાં વસવાટ અર્થે તેડી લાવ્યા અને ભાડેર ગામમાંથી સાવલીયા પરવારના ભાઈઓ જીવરાજભાઈ ભગવાનભાઈ વસવાટ અર્થે આવેલા અને સુતરીયા વસવાટ અર્થે ત્યાં આવેલા

આમ રૂગનાથપૂર(ખોડી) ગામનો ઈતહાસ આ રીતે બનેલો છે અને ગામમાં ખુબ જ સુખ અને સમૃદ્ધી મહારાજના દયાથી જોવા મળે છે આ ગામમાં કોઈપણ વ્યક્તિ વકિલાંગ જોવા નથી મળતી આ મહારાજની મહેરબાની છે. હાલ આ ગામની વસ્તી ૧૪૬૭ છે સને ૨૦૦૧ ની વસ્તી ગણતરી મુજબ ગામમાં પટેલો , ગામેયા, વાઘરી, વેડવા વાઘરી,હરીજનો,ભરવાડો, ચૂંવાળીયા કોળી, મુસ્લીમ ગઘઈ, અતીત બાવાજી, બે ઘર બ્રાહ્મોણાના , એક ઘર લુહાર , એક ઘર સુથાર, બે ઘર કુંભાર વગિરેની વસ્તી છે. ખાસ કરીને પટેલો અને ગામેયા વાઘરીના ઘર વધું જોવા મળે છે. સૌ ખેતીનો વ્યવસાય કરે છે, પટેલોમાં ખાસ કરીને શેલડીયા, વેકરીયા અને સાવલીયા અને સુતરીયા પરવારના ઘરો છે. હવે ખોડીમાં ઉપરોક્ત પરવારના વંશજોની વગિત નીચે મુજબ છે.

ગામમાં સ્વામનિયણ મંદરિ પણ બનાવવામાં આવેલું ખરાણ ખરતણિ વખતે સગું ગુણાતીતાનંદ સ્વામિસમઠીયાળા હતો પણ તબીયત ના-દુરસ્ત હોય સ.ગુ સ્વામિબાલ્મુકન્દ સ્વામિતે મોકલ્યો. મંદરિમાં મુર્તીઓ પધરાવેલ છે તેની ખરાણ ખરતણિ બાલ્મુકન્દ સ્વામિએ કરેલ છે

સ.ગુ અનરિધ્ધ સ્વામિ સ.ગુ. ધર્મજીવનદાસ સ્વામિતથા સ.ગુ ધર્મપ્રકાશ સ્વામિજિવા મહાન સંતો સત્પુરુષો જેઓ અક્ષરધામનાં મુક્તો સમાન તેઓની ચરણ રજ આ ગામને મળી છે મને રૂગનાથપુર ગામ મારૂ વતન છે તેનું મને ખુબજ ગર્વ છે.

અમારૂ ગામ રૂગનાથપુરમાં શ્રી સ્વામનિરાયણ ભગવાનનું સુંદર મંદરિ છે. પુરુષો અને મહીલા બન્ને માટે અલગ અલગ મંદીર છે. અહીં ૮૦% લોકો સ્વામનિરાયણ સપ્તદાય પાળે છે. સ્વામનિરાયણ મંદીર પ્રથમ પ.પુ. શ્રી બાલ્મુકુન્દ સ્વામિએ બંધાવ્યું હતું અને ભગવાન અને હનુમાનદાદા ને પધરાવ્યા હતા ત્યારબાદ સવંત ૨૦૧૦ ની સાલમાં પ.પુ. શ્રી હરીબળદાસજી પુરાણીએ જીરણોધ્ધાર કર્યો અને ખરતણિ કરી સપ્તાહ પારાયણનું આયોજન કર્યુ. તેમા વક્તા શ્રી ક્રુષ્ણાવલ્લાભાચાર્યા શાસ્ત્રીજી મહારાજ પોતાની અમૃતવાણીનો લાભ આપ્યો હતો. ગામ ઉપર ખુબ રાજી થયા હતા અને આશીર્વાદ આપ્યા કે તમારૂ ગામ સમાજમાં આદર્શ બંશે. સ્વામિની વચન સત્ય થયા છે.

પ.પુ સ્વામિશ્રી ધર્મપ્રકાશદાસજી મહાન સમર્થ અને વચન સીધ્ધ સંત હતા.તેઓને હરતું હરતું વચનામૃત કહેવામાં આવતું હતું કથાનું સારૂ જ્ઞાન હતું તેઓ શ્રી છેલ્લે માણાવદર મુકામે ધામમાં ગયા હતા.તેઓશ્રી પણ આપણા ગામ રૂગનાથપૂરના વેકરીયા પરવારમાંથી હતા.

પ.પુ. સ્વામશ્રી માધવપુરચિદાસજી સ્વામચિ મંદીરનો જીર્ણોધ્ધાર છેલ્લે કર્યો અને શીખરબંધ મંદીર આપ્યું. તેઓ શ્રી નો રાજીપો આપણા ગામ ઉપર ખુબ રહ્યો છે. આપણા ગામમાં કેટલીય વાર મંદીરનું ભર્યું, સપ્તાહ મહોત્સવ વગિરે ઉત્સવો થયા છે. વડતાલ દેશનું આપણું ગામ સત્સંગમાં ખુબજ ખરબચાત રહ્યું છે. આપણને આપણા ગામમાં રૂગનાથપૂર ગામના હોવાનો ગૌરવ થાય છે.